

[Krag.]

til det Spørgsmaal, som fra forskellig Side under denne Forhandling er rejst her i Tinget med Hensyn til Muligheden af at etablere en fællesnordisk Orientering i Neutralitetsspørgsmaal. Det er et Emne, som har været fremdraget i Venstres Presse og paa Venstres Møder for lang Tid siden, og derfor har jeg ogsaa tilladt mig at fremføre det her. Jeg beklager den højtærede Udenrigsministers afvisende Stilling, og jeg beklager, at den højtærede Minister har grundet denne sin Stilling paa en Opfattelse af den Omtale af denne Sag, som her har været fremført, der overhovedet ikke har nogen Hjemmel i de Udtalelser, der er faldet.

Thi det er udtrykkeligt betonet, at der er ikke Tale om, at man ønsker nogen Drøftelse af Muligheden for militære Alliancer eller militære Bindinger af nogen Art, og det er, saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Udenrigsminister, Muligheder i saa Henseende, som den højtærede Minister har taget Afstand fra. Men det, som Talen har været om, var dette at indføre i Kredsen af det hidtidige nordiske Samarbejde ogsaa de neutralitetspolitiske Problemer, deres Art og deres Omfang, saaledes at ved Afgørelsen af, hvilket Neutralitetsværn den enkelte Stat bør indrette, Kendskabet til Opfattelsen i de andre Stater og disses Neutralitetsværn kunde inddrages i Overvejelserne.

Da jeg havde afsluttet mine Bemærkninger forleden Aften angaaende Arendrup-Affæren, styrtede to ærede Medlemmer af Regeringen, den højtærede Finansminister og den højtærede Handelsminister, frem som Skjold for Ministeriets Chef. Den højtærede Handelsminister fremsatte ved denne Lejlighed nogle Betragtninger om tidligere handelsministerielle Budgetter, paa hvilke han lagde megen Vægt, og om hvilke han med dyster Stemme udtalte, at det var besynderligt, at den tidligere Venstre-Regering, den, der sad fra 1920 til 1924, ikke havde reageret overfor disse Regnskaber, ja, end ikke, skønt der forelaa Antegninger til dem fra Statsrevisionen, saa vidt den højtærede Handelsminister vidste; og senere under den fortsatte Debat meddelte den højtærede Finansminister fra sin Plads, at der var ikke fra Ministeriet Neergaards Side reageret overfor denne Antegning, det vidste den højtærede Finansminister.

Jeg tillod mig at bemærke, at hvis denne Viden var lige saa fast funderet som

anden Viden, der var tilflydt det høje Ting fra den højtærede Finansminister, gav jeg ikke meget for hans Svar, og nu vil jeg gerne her i Dag opfordre den højtærede Handelsminister til at opløse den Antegning til det handelsministerielle Regnskab, som den højtærede Minister har peget paa, idet jeg dog gør ham opmærksom paa, at det af de Udgiftstal, som han fremførte i sin korte Bemærkning forleden Aften, fremgaar, at det ikke som af ham udtalt var Handelsministeriets Regnskab for 1920—21, men derimod for 1921—22, det drejede sig om. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Handelsminister ikke vil forholde Tinget Ordlyden af denne Antegning.

Den højtærede Finansminister har igen i Dag tilladt sig at fremføre Bemærkninger i Tilknytning til visse personlige Forhold i Spørgsmaalet Arendrup, Bemærkninger, som forekommer mig overordentlig barnlige, og som jeg synes den højtærede Finansminister ikke burde have fremsat, saa meget mindre som den Anerkendelse, den højtærede Finansminister mente der laa i den afdøde Kontorchefs Dekorationer, jo aldeles ikke er ydet Kontorchefen af den tidligere Venstre-regering, men derimod er Udtryk for en radikal-socialistisk Opfattelse af den vedkommende Tjenestemand's hidtidige Virksomhed.

Jeg skal derfor slet ikke komme ind derpaa, men blot sige, at Forklaringen paa, at Arendrup blev udnævnt til Kontorchef — i 1921, var det vistnok — maa den højtærede Finansminister søge i det ganske naturlige og selvfølgelig, at han som Fuldmægtig den Gang havde en overordentlig lang og tilfredsstillende Tjenestetid bag sig, hvad der jo ogsaa havde fundet sit Udtryk i den Dekoration, som i 1917 blev tildelt ham fra radikal-socialdemokratisk Side — jeg maa dog gaa ud fra, at det var Udtryk for Tilfredshed; og naar der da skulde udnævnes en Kontorchef i Stedet for den til Amtmand i Ribe udnævnte, var hans Udnævnelse en ganske naturlig Konsekvens af, at han som Fuldmægtig netop havde staaet i det Arbejde, som den afgaaede Kontorchef Herschend hidtil havde haft betroet. Derfor var det ønskeligt af rent administrative Grunde, at han blev hans Efterfølger.

Den højtærede Statsminister har ikke fundet det fornødent at besvare de af mig til ham forleden Aften stillede Spørgsmaal. Det har vakt nogen Forundring. Somme har villet mene, at denne Tavshed skulde være Udtryk for en statsministeriel Bevdsthed om noget overordentlig ophøjet,